

Belangenvereniging Druggebruikers MDHG

Jonas Daniël Meijerplein 30
1011 RH Amsterdam
tel.: 020 – 624 47 75
e-post: info@mdhg.nl
KvK: 40 53 08 40

postbus 1482
1000 BL Amsterdam
fax: 020 – 638 28 40
Postbank: 486 25 25
giften op: 782 54 84

Notulen Algemene Ledenvergadering MDHG, 18-4-2007

Over drugs & last in Amsterdam

Dagvoorzitter: Jaap Brandligt

Sprekers: Willemijn Los, Marijke Vos, Jan Pronker, Gerard Smink en Sander Kolk

Notulen: Daan van Leeuwen

Bezoekers: 66

1. Opening en welkomstwoord Jaap Brandligt, dagvoorzitter.

2. Inleiding door Willemijn Los, directeur MDHG:

Het doel van vanmiddag is een discussie te voeren over de ontwikkelingen binnen het huidige repressieve Amsterdams drugsbeleid. Na de discussie mogen de leden stemmen over de aanneming van de MDHG resolutie.

Vanuit de MDHG is een enquête afgenomen onder 75 daklozen en druggebruikers over overlast en boetes. De volgende punten kwamen naar voren met betrekking tot boetes:

-93% van de ondervraagden krijgt wel eens een boete, maar slechts 23% van de ondervraagden betaalt deze, de rest zit ze voornamelijk uit.

Meest genoemde boetes zijn voor buiten gebruiken en het voorhanden hebben van drugs of gebruikersattributen

-72% van de mensen die ooit een boete kregen, hebben ook wel eens een dijkverbod gekregen, en 36% hiervan voor langere tijd.

Van de mensen die een dijkverbod kregen komt 50% desondanks toch in het gebied. De andere helft houdt zich voor de duur van het dijkverbod voornamelijk aan de randen van het noodgebied op. Van de mensen die zeggen zich toch in het noodgebied te begeven, wordt naar eigen zeggen slechts een kwart (26%) gepakt. De meest genoemde reden om in het noodgebied te komen was vooral de noodzaak om drugs te scoren, daarnaast werd de gezelligheid van de scene geregeld genoemd, en ook waren de aanwezige Albert Heijns zeer geliefd. Een enkeling noemde ook de aanwezige hulpverlening.

Het heeft dus geen enkele zin de hulpverlening uit het gebied te halen, want daarvoor komen druggebruikers niet voor naar het centrum.

De volgende punten kwamen naar voren met betrekking tot overlast:

Slechts 38% zei zelf wel eens overlast te veroorzaken.

Maar: maar liefst 70% van de ondervraagden ervoer overlast van anderen.

Die 38% zelfbenoemde overlastveroorzakers maakt het die anderen dus wel knap lastig. Of moeten we zeggen dat niet alleen de Wallenbewoners, maar ook druggebruikers erg gevoelig voor overlast zijn?

Veel benoemde zelf veroorzaakte overlast was luidruchtig te zijn, dronken te zijn en wild te plassen. Deze overlast lijkt duidelijk meer drank- dan drugsgerelateerd te zijn

De mensen die overlast ervoeren, ervoeren deze echter vooral van opdringerige dealers, luidruchtige bietsende druggebruikers en fanatiek boetes uitdelende politie.

Een paar quotes uit de enquête:

- Als ik tijdens een verbod in t gebied kom ga ik incognito
- Sinds ik een huis heb krijg ik geen dijkverboden meer
- Juist als de politie druk bezig is met jagen zijn er minder dealers op de dijk. Hierdoor moet ik langer rondhangen om te scoren en veroorzaak dus meer overlast.
- Als ik een dijkverbod heb, laat ik iemand anders voor mij scoren
- Ik ben altijd heel voorzichtig: scoren en wegwezen
- De boetes probeer ik altijd te betalen ik, anders stopt mijn uitkering en kan ik de huur van mijn huis niet betalen
- Sinds dat ik in gebruikersruimte zit krijg ik geen boetes meer en betaal ik boetes
- Je moet altijd tolerant zijn en niemand lastig vallen

Willemijn Los vervolgt met de resolutie, die onderaan deze notulen in zijn geheel afgedrukt staat.

3. Marijke Vos, wethouder zorg:

Marijke Vos (MV) vindt het een erg goed plan om met elkaar in gesprek te gaan over het onderwerp 'drugs en last in Amsterdam'.

Voor haar, als wethouder zorg, is een van de belangrijkste punten: genoeg laagdrempelige opvang in Amsterdam.

Wat doet het college? Aandachtspunten zijn: voldoende inloopvoorzieningen overdag, de polikliniek van de GGD en de nachtopvang. Van belang is het om makkelijk binnen te komen, voorzieningen moeten het liefst laagdrempelig zijn, dus zonder te veel procedures aan de deur. Veel opvangplekken voor zorg en gebruik zal overlast op straat voorkomen. Er zullen meer 24uurs woonvoorzieningen moeten komen, in het bijzonder buiten het centrum. Hopelijk kan de heroïne- en methadonverstrekking uitgebreid worden, zowel in Zuidoost als in het centrum. Hierover is het college in gesprek met het kabinet.

-Vraag: En hoe zit het met alcohol?

-MV: Ja, dat is voor sommige ook een groot probleem.

In bepaalde gevallen zal dwang en drang toegepast moeten worden. Essentieel hierbij is dat de zorg niet achterwege blijft. De Wet BOPZ is van toepassing op mensen die niet willen meewerken, maar een gevaar voor zichzelf of omgeving zijn. Ook de groep mensen op straat met psychische problemen, is een groep waar het college bezorgd over is.

De verblijfsverboden als gevolg van drugsoverlast zijn terecht, maar ook hierbij is het van groot belang dat de zorg niet achterwege blijft, die moet toegankelijk blijven.

De ISD maatregel is enkel voor de criminelen die meer dan 15 keer een overtreding begaan hebben. En ook zij hebben zorg nodig.

De balans lijkt zoek op dit moment: te weinig aandacht voor zorg. Dit is een klacht die door de politie gedeeld wordt. De repressie werkt niet als daar niets tegenover staat.

-Vraag: Ik heb 16 jaar in de gevangenis gezeten. Ben ik nu een veelpleger? Ik ben iedere dag dronken en dus plas, slaap en drink ik op straat. Ben ik nu een veelpleger?

-MV: Dat zijn boetes voor overtreding van de APV.

-Vraag: Wanneer komen de geplande zorgvoorzieningen er?

-MV: Het instroomhuis dat komt er. Verder worden er afspraken gemaakt met stadsdelen over extra voorzieningen, zojuist is er nog een geopend in Zuidoost.

De geïntegreerde voorzieningen zijn een voorbeeld, hierin worden uitkering, woning en overige zorg in één geregeld. In Zuidoost is dat een succes.

-Opmerking: Ik zorg niet voor overlast. Al die jaren dat ik dakloos ben heb ik mijn leven goed op orde.

-Vraag: Dat instroomhuis zou toch 1 april al klaar zijn?

-MV: We hebben nog geen geschikte locatie gevonden, maar voor de zomer zal het klaar zijn.

-Maar ondertussen blijven de boetes wel binnen komen...

-MV: We zijn bezig de problemen in kaart te brengen.

-Vraag: Veel mensen proberen in zorg te komen, maar dat lukt ze niet. Zijn er plannen voor meer 'brugfuncties', zoals veldwerk?

-MV: Ja, er komen meer GGD veldwerkers.

-Opmerking: Als de hulpverlening, met name casemanagers, goed zouden functioneren, zou veldwerk helemaal niet nodig zijn. De casemanagers moeten achter hun bureau vandaan komen en actief het contact met de klanten opzoeken.

-MV: Helemaal mee eens, ze zouden veel op straat moeten zijn.

-Vraag: Er zijn veel wanhopige mensen op straat, wat levert het allemaal op wat er nu gebeurt? Waarom wordt er geen debat gevoerd over een echt nieuw beleid: legalisering van drugs?

-MV: Dat moet op 2de kamer niveau besproken worden. Amsterdam kan daar weinig mee. We pleiten al voor de uitbreiding van het heroïneproject en vinden ook dat er teveel mensen in de ISD gaan.

-Waarom neemt Amsterdam niet de stap om het (legalisering) debat aan te gaan?

-MV: Dat moet op nationaal niveau plaats vinden. Ons debat gaat over een humaner drugbeleid.

-Vraag: Waarom duurt dit al 50 jaar? Al dat geld dat in de hulpverlening gestoken wordt is waardeloos, er verbetert niets. In Zuidoost is het een grote puinhoop. Er wordt niet geluisterd naar de gebruikers. Alleen steeds meer banen voor de hulpverleners.

-MV: Ik ontvang graag meer informatie van u over de situatie in Zuidoost. Ik dacht dat de geïntegreerde zorg daar goed liep.

-Vraag: Als je buiten komt vangt niemand je op. De politie jaagt alleen op je. Er moet meer geld naar ons, te veel geld gaat naar asielzoekers, te weinig naar de gebruikers.

-MV: We gaan er aan werken, het kost tijd.

-Vraag: Veel mooie plannen. We moeten de leefgewoontes van gebruikers gewoon accepteren. Er wordt te vaak gezegd: "we kunnen niets doen, want hij/zij gaat toch weer rotzooi gebruiken". Maak dit zelf mee in de psychiatrie. Wat is de doelstelling van de zorg?

-MV: Een menswaardig bestaan.

-We moeten niet blijven kijken naar het gebruik, u hoopt dat iedereen afkickt.

-MV: Nee! Dat is niet mijn insteek. Ik vind dat iedereen recht op zorg heeft.

-Opmerking: Er wordt steeds over heroïneverstrekking gesproken, maar tegenwoordig gebruikt iedereen coke...

-MV: We willen ook toestemming voor cocaïneverstrekking.

-Opmerking: Druggebruik moet op dezelfde wijze benaderd worden als tabak- of alcoholgebruik. Mensenrechten worden op dit moment vertrapt. We moeten drugs als normaal gaan beschouwen. Er wordt met mensenlevens gespeeld.

Door de illegaliteit blijft de prijs zo hoog, en dus blijven de problemen bestaan.

-MV: Dit is dezelfde vraag als net mbt legalisering. Ik doe wat mijn mogelijkheden zijn als gemeente Amsterdam. De rest wordt in Den Haag besloten.

-Vraag: Kunnen de gebruikersruimtes langer open? De penoze nemen de stad over met hun particuliere beveiligingsbedrijven.

-MV: Hier kan ik geen antwoord op geven.

Bij het opjaagbeleid is het het belangrijkste dat je altijd bij zorg terecht kunt komen.

4. Jan Pronker (JP), politie binnenstad Amsterdam:

Volgens de politie en buurtbewoners is er te veel overlast in het centrum. Deze overlast wordt veroorzaakt door toeristen, horeca en ook door drugs- en alcoholgebruik: denk hierbij aan wildplassen en geschreeuw. De politie moet daar tegen optreden, maar de grenzen van repressie zijn bereikt. Er zou meer balans moeten zijn: meer zorg, maar zeker niet minder politie. Dienders moeten verbaliseren tegen alle vormen van overlast. Deze zomer zal er nog meer politie dan voorheen in dit gebied op straat zijn, dit komt doordat er gewoon teveel overlast is. De politie schrijft niet alleen boetes, maar is ook druk bezig met Sociale Dienst en Jellinek.

-Opmerking: De politie is verslaafd aan haar werk.
-Opmerking: Overlast is niet alleen drugs!
-Opmerking: Regels zijn gemaakt met verkeerde informatie, komt steeds meer ellende van. Jullie begrijpen het gewoon niet.
-JP: Dienders vinden het niet leuk om boetes uit te schrijven! Maar de buurt vraagt er om, de overlast is te groot. Er is een alternatief. Maar wij kunnen wetten en regels niet veranderen.

-Vraag: Wat is dat alternatief?
-JP: Zorg. De Jellinek kan orde brengen in het leven, maar sommige mensen willen dat gewoon niet.

-Vraag: Ik hoor een tegenstrijdigheid tussen het verhaal van Marijke Vos en dat van de politie. Wie moet ik geloven?
-JP: Beide, wij doen wat de gemeente van ons verlangt. Zorg plus handhaving, maar er moet meer balans komen tussen die twee.

-Opmerking: Mensen zijn erg gevoelig, zeker ook de mensen die op straat leven. Benadering is hierbij van groot belang, juist bij de zorgmijders! De politie moet hier goed op letten. Nu ontstaat er een vijandbeeld.

-Vraag: Ik hoor vaak van dienders 'of the record' dat ze het beleid belachelijk vinden. Er bestaat nu een tweesporenbeleid, zou een driesporenbeleid niet beter zijn? Dus dat de politie terug koppelt naar de politiek dat het huidige beleid waanzin is.
-JP: Dat doen we, we koppelen terug naar de politiek. En het huidige beleid is geen waanzin. De politie kan het probleem niet alleen oplossen, zorg moet haar verantwoordelijkheid nemen.

5. Gerard Smink (voorzitter Burgwallenoverleg) en Sander Kok (ondernemer en buurtbewoner):

Gerard Smink: Ik woon hier sinds 1975, overlast vooral sinds 1980. De situatie is heel wisselend, als de politie optreedt neemt de overlast af en verbetert de situatie op straat. De laatste tijd is de overlast gigantisch, een moeder durft haar kind niet meer naar school te brengen! Vandaar dat we bij de politie hebben aangedrongen op meer politie. Wij willen een spreidingsbeleid, er zijn nu twaalf opvangvoorzieningen in dit gebied. Dat is te veel.

Sander Kok: Overlast is ook een probleem voor de verslaafden zelf. De zorginstellingen zullen verdwijnen vanwege de overlast. Door veel en herhaaldelijk overlast vermindert het draagvlak onder buurtbewoners voor opvangvoorzieningen. Als een aantal keren iemand op je stoep zit, of je bloembak omwoelt word je het zat. Gebruikers moeten hun eigen verantwoordelijkheid nemen en elkaar aanspreken bij fout gedrag. Een opsomming van de meest voorkomende vormen van overlast, ervaren door buurtbewoners: geluidsoverlast, ruzie, diefstal, heling, vervuiling, ontlasting op straat, spuiten, agressief bedelen, zoeken naar drugs.

Spreiding is de belangrijkste oplossing, de problemen moeten verdeeld worden over de hele stad.

-Opmerking: Bewoners moeten hier niet voor hun rust komen wonen!

-Reactie Jaap Brandligt: We hebben hier te maken met twee partijen, en dus spelen twee kanten een rol.

-Opmerking: Er moeten toiletten komen om te poepen!

-Opmerking: Mensen kiezen er niet voor om zo te leven. Vaak is het geen keuze, neem deze mensen toch voor vol aan.

-Opmerking: Twee jaar geleden schaamde ik me bij een bijeenkomst om hier buurtbewoner te zijn. Er werd zo bot gesproken over gebruikers. Mensen die op straat een pijpje roken hebben niet altijd zorg nodig. Buurtbewoners moeten naar gemeente stappen in plaats van naar de politie. Meer politie optrommelen is niet de oplossing.

Ik zie hoe agenten gebruikers benaderen op straat, daar zou ik ook agressief van worden.

-Sander Kok: Veel buurtbewoners zijn juist erg tolerant, en voorstander van zorg.

-Opmerking uit de zaal: Sinds de jaren '70 kom ik in deze buurt. Toen kwamen alle Chinezen en Surinamers hier. Wij hebben het levendig gemaakt. Dankzij ons is deze buurt opgebloeid en zijn de toeristen gekomen. Dit zorgde voor veel inkomsten in de buurt. De subsidies gaan naar de verkeerde partijen. Blijft altijd naar dezelfde grote instellingen gaan. Mensen raken gefrustreerd, ze worden nergens gehoord, kunnen nergens heen, en zo ontstaat de overlast.

-Sander Kok: Wij zoeken geen rust, we willen gewoon leven zonder overlast.

-Opmerking uit de zaal: Jaren geleden is deze buurt helemaal opgefleurd, dat was een groot succes. De bewoners, politie, gemeente en gebruikers met know how moeten met elkaar in gesprek gaan.

6. Aanneمة resolutie

Veel zaken die vanmiddag besproken zijn, komen terug in de resolutie.

De resolutie wordt unaniem aanvaard. De ledenvergadering van de MDHG draagt het bestuur en het bureau op voortvarend aan het uitvoeren van deze resolutie te werken en verwacht van het bestuur en het bureau tijdens de algemene ledenvergadering rapportage over de voortgang.

De resolutie

De algemene ledenvergadering van de MDHG, in vergadering bijeen op 18 april 2007 in Amsterdam spreekt haar zorgen uit over de feitelijke ontwikkelingen in het Amsterdamse drugsbeleid.

De MDHG is voorstander van liberalisering van drugs en van emancipatie van de drugsgebruiker. Binnen de Amsterdamse context constateert de MDHG ontwikkelingen die contra-productief uitwerken, die de Amsterdamse drugsgebruiker op onterechte manier criminaliseert en marginaliseert. Niet voor niets heeft de MDHG t-shirts verspreid met de tekst: "I am Amsterdam too".

De algemene ledenvergadering van de MDHG wil binnen drie jaar vier clusters van verbeteringen van het drugsbeleid in Amsterdam gerealiseerd hebben:

- **gepast wonen**
- **tegengaan van overlast**
- **strafrecht en politieoptreden**
- **mentorenbeleid**

Op het gebied van **gepast wonen** wil de MDHG de volgende doelen binnen de gestelde termijn bereiken:

- zoveel (nacht)opvang dat niemand op straat hoeft te slapen
- voldoende beschikbare woonruimte om aan de vraag daaraan te voldoen
- mogelijkheid van gebruik binnen de (nacht)opvang
- bij gebiedsontzeggingen een concreet GGD aanbod voor opvang buiten het noodgebied

Op het gebied van **tegengaan van overlast** wil de MDHG de volgende doelen binnen de gestelde termijn bereiken:

- tot stand brengen van drugsgedooogebieden met voldoende toezicht
- proefdraaien met drugsverkoop in de gebruikersruimte
- het realiseren van laagdrempelige gebruikersruimten, hiertoe horen ook mobiele inloop-/gebruikersruimten
- elke gebruikersruimte is toegankelijk voor geregistreerde Amsterdamse drugsgebruikers
- vierentwintig uren inloopvoorzieningen voor mannen en vrouwen
- instellen van peeshotelletjes
- realiseren van begeleidingscommissies rond voorzieningen

Op het gebied van het **strafrecht en politieoptreden** wil de MDHG de volgende doelen binnen de gestelde termijn bereiken:

- geen ISD-maatregel als gevolg van het overtreden van de opiumwet
- boetes voor buiten slapen en/of gebruiken vervangen door een beleid dat de nadruk legt op het geleiden naar een slaappleats dan wel een gebruikersruimte
- meer gebruik van discretionaire bevoegdheid door politie. Geen dijkverbod bij elke bekeuring
- beëindigen bekeuringenjacht

Op het gebied van het **mentorenbeleid** wil de MDHG de volgende doelen binnen de gestelde termijn bereiken:

- de mentor functioneert daadwerkelijk als mentor, is dus voldoende beschikbaar en bereikbaar te bellen door de cliënt. Mentor wordt op dit functioneren gecontroleerd.
- de mentor krijgt als opdracht het zelfstandig functioneren van de drugsgebruiker te bevorderen, dit komt onder meer tot uiting doordat drugsgebruikers zelf – zonder tussenkomst van de mentor – naar slaappleats dan wel afkickplaatsen kunnen bellen
- de wachtlijsten bij de drugshulpverlening verdwijnen
- de caseload van de mentoren maakt het de mentoren mogelijk de noodzakelijke hulpverlening daadwerkelijk te geven
- het mentoraat beperkt zich niet tot de Amsterdamse situatie, maar strekt zich ook uit tot perioden van detentie en realiseert na afloop van de detentie opvang aan de poort van de gevangenis
- de instellingen voor drugshulpverlening (en de ACT teams) realiseren een transparant stelsel van kwaliteitszorg; ze doen jaarlijks onder meer via internet verslag van de uitkomsten van de geleverde kwaliteit